

Sygn. akt V CNP 25/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Agencji Nieruchomości Rolnych
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 15 lipca 2008 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych
przeciwko A.B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 czerwca 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2008 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił apelację powódki Agencji Nieruchomości Rolnych od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie o zapłatę.

Powódka wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia, powołując się na naruszenie prawa materialnego - art. 78 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 5 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, art. 94 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 1 ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie istotne jest to, że zakwestionowano orzeczenie formalne Sądu II instancji, które zamknęło skarżącej tylko możliwość kontroli instancyjnej (apelacyjnej) wyroku Sądu I instancji. W konsekwencji istnieje wyrok Sądu Rejonowego z dnia 31 stycznia 2008 r. (sygn. akt I C 327/07), korzystający z waloru prawomocności i powagi rzeczy osądzonej (art. 365 i 366 k.p.c.). Nie został on zakwestionowany również w tej skardze, zatem nie może podlegać jakiegokolwiek weryfikacji w sprawie skargowej.

Skarga powódki nie spełnia także istotnego wymagania, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy. Skarżąca podała, że szkoda, jaką poniosła, to wartość przedmiotu sporu, a dowody na poniesienie tej szkody to niekorzystne dla niej rozstrzygnięcia sądów. Należy zauważyć, że skarżąca - w następstwie procesowego ukształtowania swojej skargi - została pozbawiona możliwości dowodzenia, że wynik postępowania odwoławczego byłby dla niej korzystny. Sąd Najwyższy nie może zastępować sądu drugiej instancji i rozstrzygać, jakiej treści orzeczenie odwoławcze powinno zapaść w następstwie nieodrzczenia apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2006 r. V CNP 86/06; OSNC 2007, nr 3, poz. 47). Zaskarżając jedynie

postanowienie o odrzuceniu apelacji strona skarżąca nie uprawdopodobniła, gdyż nie mogła uprawdopodobnić, powstania szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Należy także zauważyć, że Sąd Okręgowy słusznie odrzucił apelację powódki z powodu jej nieopłacenia, ponieważ Agencja Nieruchomości Rolnych w wyniku zmiany przepisów nie korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych w sprawach cywilnych. Zgodnie bowiem z art. 133 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005, Nr 167, poz. 1398 ze zm. – ustawa weszła w życie 2 marca 2006 r.), w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2004 r. Nr 208, poz. 2128 i Nr 281, poz. 2772 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110 i nr 163, poz. 1362) w art. 26a uchyla się ust. 3. Uchylony ust. 3 art. 26a stanowił, że Agencja nie ma obowiązku uiszczania opłat w sprawach cywilnych dotyczących mienia stanowiącego Zasób oraz w sprawach, o których mowa w przepisach o kształtowaniu ustroju rolnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.